

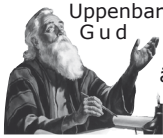
Den eviga EVANGELIET

FRAMTID UTAN ILLUSIONER

Under de senaste åren har världen bevittnat en rad katastrofer. Den ena förhärjande torkan, översvämningen, virvelstormen och jordbävningen har följt den andra. Tusentals människor har mist livet vid fruktansvärda olyckor till lands, sjöss och i luften. Millioner människor svälter ihjäl. Länder som Argentina, Brasilien och Mexico har nästan gått bankrutt. Krig, folkresningar, överbefolkning och fortsatt naturskövling tvingar mänskligheten att blicka in i en farofylld framtid.

Många av dessa händelser har klart förutsagts i Bibeln (Matteus 24:4-31; Lukas 21:25-28; Uppenbarelseboken 6:12-17; 16; 17; 18).

Gud har alltid varnat världen inför en stundande dom. Dessa händelser är följden av människornas ogudaktighet (Jesaja 24:5-20; 46:9-10; Amos 3:7; Uppenbarelseboken 1:1).

LÄRDOMAR FRÅN DET FÖRFLUTNA

Gud förkunnade den kommande Syndafloden för Noa. Han berättade för Abraham och Lot att Sodom och Gomorra skulle förgöras. Han meddelade Moses om plågorna i Egypten. Dessa händelser skrevs ned som en varning till oss i dag, för att hjälpa oss att tydligt inse, att alla Bibelns förut-sågelser antingen gått i uppfyllelse eller kommer att göra det i framtiden. (1 Korintierna 10:6-12; 2 Petrus 2:5-9; Hebreerna 4:11).

Därför finner vi Guds bevakande varningsbudskap till oss, det sista släktet, framställda genom

DE TRE ÄNGLARNAS BUDSKAP

Dessa budskap läser vi i Uppenbarelseboken kapitel 14, skriven av Johannes. Detta är Guds sista maning till mänskligheten innan Jesu återkomst som kung och domare.

De innehåller den allvarligaste varning, som vi finner i Skriften om den annalkande domen.

1. „Frukta Gud och ge honom ära; ty stunden är kommen, då han skall hålla dom. Ja, tillbed honom som har skapat himmel och jord och hav och vattenkällor.“

2. „Fallet, fallet är det stora Babylon, som har givet alla folk att dricka av sin otukts vredes vin.“

3. „Om någon tillbeder vilddjuret och dess bild och tager dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall han få dricka av Guds vredes vin, det som är iskänkt i hans vredes kalk, obemängt [outspätt]; och han skall bli plågad med eld och svavel i heliga änglars och i Lammets åsyn. Och när de så plågas, uppstiger röken därav i evigheters evigheter, och de har ingen ro, varken dag eller natt, de som tillbeder vilddjuret och dess bild eller som låter märka sig med dess namn“ Uppenbarelseboken 14:7-11.

Denna varning är livsviktig för varje person. Men hur kan vi undvika att tillbedja vilddjuret eller ta dess märke, om vi icke vet, vem eller vad vilddjuret och dess bild är? Bristande kunskap på detta område är livsfarlig. „Det är förbi med mitt folk, därför att det ej får någon kunskap.“ Hosea 4:6 (jämför Jesaja 29:13-14).

Gud har emellertid lovat den uppriktige förståelse (Ordspråksboken 2:1-7; Daniel 12:4,10; Matteus 7:7-8).

„Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, jag har ingen lust till den ogudaktiges död, utan fastmer

därtill att den ogudaktige vänder om ifrån sin väg och får leva. Så vänd då om, ja, vänd om från era onda vägar; ty icke vill ni väl dö, ni av Israels hus?“ Hesekiel 33:11 (jämför 2 Petrus 3:10-11; Malaki 4:1-3).

VAD BETYDER VILDDJURET MED DET FÄRLIGA MÄRKET?

Innan vi studerar själva vilddjuret, måste vi förstå den historiska bakgrunden, som föregår vilddjuret. Bästa stället att börja på är i Daniels bok, som på ett storartat sätt förutsäger historien från 600-talet före Kristus och ned till ändens tid.

Förståelsen av sinnebilderna (symbolerna) i Bibelns profetior har ej lämnats åt människors gissande. Profetior är historia skriven i förväg. Bibeln själv ger oss nyckeln till att förstå dem (2 Petrus 1:20).

I profetiorna symboliserar ett djur en kung eller ett kungadöme. Det står tydligt så i Dan. 7:17, 23: „De fyra stora djuren betyder, att fyra konungar... ‘Det fjärde djuret betyder, att ett fjärde rike skall uppstå på jorden...“

I Daniel 7:3 står det: „Och fyra stora djur steg upp ur havet“. Havet eller vatten står för folk, folkmängder, riken och tungomål. Uppenbarelseboken 17:15 (jämför Jesaja 8:7). I Daniel kapitel 7 ser profeten de kommande världsriken framställda som djur. Motsvarande beskrivning finner vi i Daniel 2:27-45, där bildstodens olika kroppsdelar på ett träffande sätt åskådliggör världshistoriens förlopp.

LEJONET

„Det första liknade ett lejon...“ Daniel 7:4 (jämför Daniel 2:37-38). Detta åsyftar Babyloniens världsrike (608-538 f.Kr.), som regerade oinskränkt på Daniels tid. I Pergamonmuséet i Berlin kan man fortfarande beundra det bevingade lejonet som ett historiskt vittne från den tiden.

BJÖRNEN

„Sedan fick jag se ännu ett djur, det andra i ordningen; det var likt en björn, och det reste upp sin ena sida, och det hade tre revben i sitt gap, mellan tänderna. Och till det djuret blev så sagt: ‘Stå upp och sluka mycket kött.’“ Daniel 7:5. Detta djur äger samma betydelse som bröstet och armarna av silver i Daniel 2:32,39. Det representerar riket Medien-Persien, som avlöste det babyloniska riket (538-331 f.Kr.). Det var en dubbel-monarki, där mederna regerade först, och senare perserna. De två armarna på bildstoden och björnen, som reser sig upp med ena sidan, understryker denna sida av profetian. Den ena parten skulle vara starkare än den andra. De tre revbenen står för länderna Babylonien, Lydien och Egypten, vilka övervanns av Medien-Persien.

PANTERN

„Därefter fick jag se ett annat djur, som liknade en panter, men på sina sidor hade det fyra fågelvingar; och djuret hade fyra huvuden, och valde blev givet åt det.“ Daniel 7:6. Detta djur finner vi omtalat i Daniel 2:32,39. Det var under Alexander den Stores regerande i det grekiska väldet (331-168 f.Kr.), som perserna drevs ut. Då han dog, blev hans kungadöme delat i fyra delar, som symboliserar genom de fyra huvudena (Makedonien, Trakien, Syrien och Egypten).

DET FJÄRDE DJURET

„Därefter fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, övermåttan förskräckligt, fruktansvärt och starkt; det hade stora tänder av järn, det uppsluka-

de och krossade, och vad som blev kvar trampa-de det under fötterna; det var olikt alla de förra djuren och hade tio horn.“ Daniel 7:7. Änno finner vi detta djur i Daniel 2:33, 40. Det fjärde riket, vilket följde på det grekiska, var Romarriket (168 f.Kr.-476 e.Kr.). Det var så olikt alla de andra djuren, som Daniel hade sett i sin syn, att han inte kunde beskriva det. De „tio hornen“ i Daniel 7:24 representerar „tio konungar, som skulle framstå ur detta rike“.

Det är ett historiskt faktum, att Romarriket föll år 476 e.Kr. och i dess ställe framstod de tio nya rikena, de tio germanska stammarna, som i dag utgör Väst-Europas länder. Daniel 7:7 motsvaras av Daniel 2:41-42. Där symboliseras de med tår. Dessa var följande stammar: 1. Alemanner-na (Tyskland), 2. frankerna (Frankrike), 3. anglosaxerna (Stor-Britannien), 4. burgunderna (Schweiz), 5. västgoterna (Spanien), 6. hunnerna (Portugal), 7. lombarderna (Italien), 8. herulerna, 9. vandalererna, 10. östgoterna.

DET LILLA HORNET

„Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se, hur mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blev bortstötta; och se, det hornet hade ögon lika människoögon och en mun, som talade stora ord.“ Daniel 7:8

De olika kännetecknen på det lilla hornet:
1. Det sköt upp „mellan“ mellan de tio hornen (kungadömena), och tre av de första hornen blev bortstötta under dess kamp om makten.

2. I Daniel 7:24 står det, att det lilla hornet skulle uppstå efter de tio hornen. Det finns bara en makt i historien, som detta stämmer in på. I Rom, i själva kärnan av det söndrade riket, framträdde påvedömet, den Katolska Kyrkan styrd av en man, efter 476 e.Kr. I dess strid om makten blev tre av de gotiska stammarna (herulerna, vandalererna och östgoterna) „bortstötta“. Genom en befallning från den östromerske kejsaren Justinianus (Codex Justinianus) insattes den romerske biskopen som alla kristna kyrksors överhuvud år 533 e.Kr. Då den sista av de arianska stammarna (östgoterna) vägrade att lyda denna befallning, tillintetgjordes och jagades de ut ur Rom av den kejserlige generalen Belisarius år 538 e.Kr. Det var också vid denna tidpunkt, som det påvliga Rom fullt och fast grundade sin politiska makt, vilken det skulle bevara under en viss tidsrymd. Denna tidsperiod var förutsagd i profetiorna (se förklaring senare).

3. I Daniel 7:25 heter det, att han skulle „föröda den Högstes heliga“. Detta åsyftar den stora förföljelsen av de kristna. Ingen historiekännare skulle förneka att även detta fann sin uppfyllelse i påvedömet. Den förfärliga förföljelsen under mörka Medeltiden (bål, processer mot kättare och korståg) är väl känd och har sannerligen färgat historiens blad mörka.

4. Vidare står det: „han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar“. Påvemakten har faktiskt sökt ändra Guds och universums grundlag, de tio buden. Den har tagit bort det andra budet i sin Katekes, budet som förbjuder tillbedjan av bilder. Den har också gett sig på det fjärde budet, helighållandet av sabbaten (det enda bud, som har med tid att göra), genom att förmå de kristna att helighålla den första veckodagen (jämför med 2 Tessaloniker 2:3-4; Psaltaren 94:20).

Han har sökt att förändra „tiden“ för tillbedjan. En falsk dag för tillbedjan instiftades alltså. I stället för den sjunde dagens oföränderliga sabbat

VILDDJURETS MÄRKE

Detta är inget synligt tecken, som påtvingas varje människa mot hennes vilja. Om man ej kunde vägra att motta märket, vore Guds varning mot att godta det helt meningslösa. De som vägrar att ta emot vilddjurets märke (tecknet på auktoritet eller tillhörighet), beskrivs som: "...dem som håller Guds bud och bevarar tron på Jesus". Uppenbarelseboken 14:12. Det är dessa, som erhållit Guds insegel (Uppenbarelseboken 7:3-4; 14:1), och de har segrat över vilddjurets märke (Uppenbarelseboken 15:2; jämför med Daniel 3). Vilddjurets märke innefattar överträdelse av Guds bud (jämför Jakob 2:10), ty Guds insegel, Guds tecken på auktoritet, återfinns i de tio buden (se nedan).

Vilddjurets märke kommer att tas emot på pannan eller på handen (se Uppenbarelseboken 13:17; 14:9). Pannan symboliserar tankeförmåga (tro, vetande). Handen symboliserar människans gärningar (hållande av eller brott mot de tio buden). Detta visas också i 5 Moseboken 11:8, 18 (jämför 5 Moseboken 13:1-6). Där talas det om att hålla alla de tio buden.

Var och en, som förstår det fjärde budets krav och giltighet och ändå förkastar det och i stället ärar vad Rom har instiftat som sitt tecken på myndighet, godtar därigenom tecknet på tillhörighet med Rom - vilddjurets märke. Inte förrän söndagslagen trätt i kraft, alltså när människorna kommer att välja mellan Guds bud och människors bud. Först då kommer de som fortsätter i överträdelse att motta vilddjurets märke. För den ärlige söndagsakttagaren gäller följande: "Med sådana okunnighetens tider har Gud hittills haft fördrag, men nu bjuder han människorna, att de alla överallt skall göra bättring." App 17:30

GUDS INSEGEL

Ett tecken eller insegel (sigill) i Bibeln betyder samma sak. (Rom 4:11.)
Ett officiellt sigill måste uppvisa tre ting:
1. Namnet på lagstiftaren - t.ex. Carl XVI Gustaf
2. Hans offentliga ställning - t.ex. konung
3. Territorium - t.ex. Konungariket Sverige.

Guds insegel hänger ihop med Hans lag och finns i det fjärde budet (2 Moseboken 20:8-11): "Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den. Sex dagar skall du arbeta och förrätta alla dina sysslor; men på den sjunde dagen är HERRENS, din Guds, sabbat; då skall du ingen syssla förrätta, ej heller din son eller din dotter, ej heller din tjänare eller din tjänarinna eller din dragare, ej heller främlingen, som är hos dig inom dina portar. Ty på sex dagar gjorde HERREN himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är, men han vilade på sjunde dagen; därför har HERREN välsignat sabbatsdagen och helgat den." (Jämför 1 Moseboken 31:13,17-18.)

Trots att alla buden är lika viktiga i Guds ögon (Jakob 2:10), finner vi Guds insegels märke endast i det fjärde budet:
1. Guds namn: "Herren, din Gud"
2. Titel: "Skapare"
3. Territorium: "Himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är."

Bibeln talar om sabbaten som Guds eviga sigill: "Min sabbat skall ni hålla, ty den är ett (evigt) tecken mellan mig och er samt era efterkommande, för att ni skall veta, att jag är HERREN, som helgar er." 2 Moseboken 31:13 (tyska Bibeln; jämför verserna 16 och 17; Hesekiel 20:12, 20).
Jesus säger: "Ni skall icke tro, att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har ej kommit för att upphäva, utan för att fullborda. Ty sannerligen säger jag er: Intill dess himmel och jord förgås, skall inte den minsta bokstav, icke en enda prick av lagen förgås, förrän det allt har fullbordats." Matt 5:17-18.

Det var en, som kom till Jesus och frågade honom: "Mästare, vad gott skall jag göra för att få evigt liv?" Jesus svarade: "Vill du ingå i livet, så håll buden..." 'Du skall icke dräpa', 'Du skall icke begå äktenskapsbrott', 'Du skall icke stjäla', 'Du skall icke bära falskt vittnesbörd'..." Matteus

19:16-19.
Den sjunde dagens sabbat är en väsentlig del av Guds lag, en påminnelse varje vecka om att Jesus är vår Skapare och Frälsare.
"I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. ... Genom det har allt blivit till, ... Och Ordet blev kött och tog sin boning ibland oss ...full av nåd och sanning." Johannes 1:1-3,14.

Liksom den åt israeliterna vid intåget i Kanaans land utlovade vilan, så är sabbaten en påminnelse om den utlovade "sabbatsvilan" vid intåget i det utlovade himmelska Kanaan (2 Petrusbrevet 3:13; Heb 11:10,39-40; Upp 21:2). Ända sedan syndafallet i Edens lustgård har människan vandrat 6000 år i "den mänskliga historiens ödemark" (Heb 3:10-19; 4:1-11; jämför 5 Moseboken 4:1-2; 1 Kor 10:11-13). Vid slutet på denna vandring, när Jesus kommer igen, kommer de att få del av den utlovade "sabbatsvilan".

Om man gör sig omakett att lägga ihop tidsperioderna för varje nämnt släkte, som är anförut i Bibeln från Adam, blir slutsumman vid Kristi tid ungefär 4000 år (Se "Atlas der Weltgeschichte", 1990, K. Thienemanns Verlag, Stuttgart-Wien). Härav ser vi klart, att vi står vid slutet på det sjätte årtusendet av mänsklighetens historia, såsom Gud har förutsagt den. Angående Kristi återkomst, säger Bibeln: "...en dag är för Herren såsom tusen år och tusen år såsom en dag." 2 Petrus 3:8.

Inser Du nu: "... han är nära och står för dörren?" Matt 24:33.

I Nya Testamentet kallas Guds folk för det andliga Israel, som genom tro har mottagit en hjärtats andliga omskärelse. (Jämför med Kolosserbrevet 2:11-12; Rom 2:28-29; Galaterbrevet 3:6-9,28-29; 5:6; 6:15; Rom 11:25; 1 Petrus 2:9-10.) Det nya förbundet med Kristus gör varje människa till en ny skapelse genom Kristi skapande makt. Genom profeten Jeremia förutsades just det: "... Nej, detta är det förbund, som jag skall sluta med Israels hus i kommande dagar, säger HERREN: Jag skall lägga min lag i deras bröst, och i deras hjärtan skall jag skriva den, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk." Jeremia 31:31-33.

Som följd härav kommer Guds folk alltid att få upphöja Hans lag: "Och draken vredgades än mer på kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, mot dem som håller Guds bud och har Jesu vittnesbörd." Upp 12:17. Den rena kvinnan i profeterna symboliserar en ren församling, och skökan står för en fallen församling - jämför 2 Kor 11:2; Hesekiel 16; Upp 17:18.

Nu vet vi, vad som menas med de tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken 14:

1. De säger oss, att domen, beslutat om vårt eviga liv, försiggår nu i himmelen (Verserna 6-7).
2. De säger oss, att även protestantismen är fallen (vers 8) och har enligt Uppenbarelseboken 18:1-5: "... blivit en boning för alla slags orena andar." Ängeln vädjar till envar uppriktig kristen (Guds folk): "Drag ut ifrån henne, mitt folk, så att ni inte gör er delaktiga i hennes synder och får er del av hennes plågor." Upp 18:4.
3. En synnerligen allvarligt menad och kärleksfull varning från Gud till hela världen: Alla, som kommer att tillbedja påvedömet och dess bild och ger efter för söndagshelighållande emot bättre vetande, kommer att få vilddjurets märke och som följd härav lida den eviga döden (Uppenbarelseboken 14:9-11).
4. Vers 12 visar oss den grupp människor, som inte mottagar vilddjurets märke. De håller alla Guds bud (också sabbatsbudet angående den sjunde dagen jämför Apostlagärningarna 7:38) och äger Jesu tro.

BLIR DU FRIAD I DOMEN?

Den första ängeln talar om Guds dom, som skulle hållas i himmelen strax före Jesu återkomst (jämför Daniel 7:9-12; 2 Kor 5:10). Ty det måste ha avgjorts före Hans framträdande, vilka som skall uppstå till evigt liv och vilka av de levande, som skall odödliggöras vid Hans ankomst (1 Tess 4:15-17; Johannes 5:27-29; Upp 20:5-6). Dessutom talar Bibeln om en dom, som hålls i himmelen under de 1000 åren efter Kristi återkomst. Där skall alla de trofasta vara med om att döma de icke troende döda och de fallna änglarna (Daniel 7:22; 1 Kor 6:2-3; Uppenbarelseboken 20:4). Denna dom kommer att tillkännages och verkställas vid de odugaktigas uppståndelse efter

de 1000 åren (Johannes 5:29; Uppenbarelseboken 20:7-15).

De tio buden är den oföränderliga måttstocken vid den yttersta domen (Predikaren 12:13-14; Upp 11:19; Ps 89:35; Matt 7:21). Detta ses också av Jesu exemplariska leverne (Fil 2:5; Rom 15:5). Hans inställning: "Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta." Ps 40:9. (Jämför Joh 6:38; 4:34; Ps 40:7-9; Heb 10:9; Lukas 22:42.)

Vi beder visserligen i Herrens bön: "Ske Din vilja", men blir Guds vilja förverkligad i våra syndfulla liv? Bibeln säger: "Synd är överträdelse av lagen" (1 Joh 3:4) och "den lön, som synden givar, är döden" (Rom 6:23).

Profeten säger även: "Kan väl en etiopier förvandla sin hud eller en panter sina fläckar? Då skulle också ni kunna göra något gott, ni som är så övade i ondska." (Jeremia 13:23, jämför Rom 7:24). När vi betraktar våra egna liv förstår vi, att ingen genom egen kraft kan undfly Guds dom och den därpå följande eviga döden. Gud har dock ombesörjt en utväg för alla dem, som har varit under Satans träldomsok.

Denna utväg, som Guds kärlek har skapat, kallas för "Jesus Kristus":

"Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan ha evigt liv." Johannes 3:16. Golgata står som ett minnesmärke över detta ofattbara offer, som var nödvändigt för att sona överträdelserna av Guds bud. Därför kan vi inte betrakta synden som något harmlöst (Romarbrevet 6:15).

Guds nådesoffer är inget billighetserbudande. Det kräver Ditt samtycke och Din fullständiga överlåtelse till Gud. Jesus säger: "Jag är vägen och sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig." Johannes 14:6. Genom Sitt liv har Jesus visat oss vägen till Fadern och det eviga livet.

GÅVOBOKSKUPONG

för en bok och en Bibelkursen (kryssa för)

Den Stora Striden
Denna bok på 668 sidor, är utgiven på 45 språk. Den beskriver hur Bibeln sprider ljus över historien, nuet och framtiden.

Sanningen för vår Tid?
Ny, gratis brevkolekurs, som stegvis lär Dig känna Bibeln bättre och visar ewaktheten hos dess förutsägelser om då-, nu-, och framtidens politiska, religiösa och miljöhändelser (gratis studiematerial!).

Namn: _____

Adr: _____

Postnr. & ort: _____

Var god sänd kupongen (eller en avskrift)till:

Missionswerk
Ewiges Evangelium e.V.
Mittelweg 8
16766 Kremmen
TYSKLAND

Inga andra kostnader eller förpliktelser tillkommer!

GENOM KRISTUS?

Jesu svar är detsamma i dag som alltid: „håll buden... och följ mig.” Matteus 19:17-21; jämför 1 Petrus 2:21-25; Upp 14:4. Att vara Jesu lärjunge i dag betyder, att man studerar Kristi liv i den Heliga Skrift (Joh 5:39; 8:31-32), och att man lyder Hans Ord (Joh 3:36; Heb 5:8-9; 11:8; o.s.v.; Jakob 4:7; Rom 16:26). Den Helige Ande åstadkommer samma reaktion hos oss som på Pingstdagen, då folket ångrade sina synder och ropade ut: „Vad skall vi göra?” Petrus' svar lød: „Gör bättring!” Apg 2:37-38. Vid ett annat tillfälle sade han: „Gör därför bättring och omvänd er, så att era synder blir utplånade.” Apg 3:19

Guds lag är liksom en spegel, som visar oss vår orenhet och synd (Rom 4:15; 3:20; 7:7). Synden vill Jesus tvätta bort med Sitt försonande blod. Därigenom väcks personens kärlek som svar på Guds kärlek.

Jesus sade om synderskan: „Hennes många synder är henne förlåtna; hon har ju även visat mycken kärlek.” Lukas 7:47. „Vi älskar, därför att han först har älskat oss. ... Ty däri består (den gensvarande) kärleken till Gud, att vi håller hans bud; och hans bud är inte tunga.” 1 Joh 4:19; 5:3. I vår kärlek till Kristus mottar vi kraft från Gud till att vinna seger över synden i våra liv - „Älskar ni mig, så håller ni mina bud, och... Fadern... skall ge er en annan Hjälpare... sanningens Ande” . Joh 14:15-17.

Kärleken och kraften från den Helige Ande, som vi har fått, gör det möjligt för oss att segra på samma sätt, som Jesus segrade (Joh 15:10; 1 Joh 5:4-5; Upp 3:21).

Genom Jesu Kristi, Guds Sons, människoblivande (Fil 2:5-8; Joh 16:28) kan vi vara säkra på, att Gud vet vilket slags kraft vi behöver, för att kunna uppfylla Guds lags krav och motstå frestelser från vår svaga köttliga natur. „Då nu barnen hade blivit delaktiga av kött och blod, blev också han på samma sätt delaktig därav, för att han genom sin död skulle göra dens makt om intet, som hade döden i sitt våld, det är djävulen, och göra alla dem fria, som av fruktan för döden hela sitt liv igenom hade varit hemfallna till trældom. ... Därför måste han i allt bli lik sina bröder, för att han skulle bli barmhärtig och en trogen överstepräst i sin tjänst inför Gud till att försona folkets synder.” Heb 2:14-17 (vers 18: Tyska Bibeln).

„Fly för ditt livs skull!”
1 Moseboken 19:17

„Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.”
2 Petrus 1:19

„Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig.”
Johannes 5:39

„Judarna där var mer öppna än de i Tessalonika. De tog emot ordet med all villighet och forskade dagligen i Skrifterna för att se om det kunde förhålla sig så.”
Apostlagärningarna 17:11

„Förakta inte profetier, men prova allt, behåll det goda, och håll er borta från allt slags ont. Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ånde, själ och kropp bevaras hela, så att ni är utan fläck vid vår Herre Jesu Kristi ankomst. Trofast är han som har kallat er, han skall också utföra sitt verk.”
1 Tessaloniker 5:20-23,27

Vi kan endast motta denna kraft till seger över synd, om vi tror (Joh 6:28-29) på Jesu föredömliga rättfärdighet (ett syndfritt liv i en fallen natur, jämför Rom 8:3; Heb 4:15), och när vi i tro tar emot Hans offer i vårt ställe (Joh 3:16; 1:29).

Jesus dog inte för Sina egna synder - Han hade inga begått! Vi läser: „Den som icke visste av någon synd, honom har han för oss gjort till synd, på det att vi i honom må bli rättfärdighet från Gud...” 2 Kor 5:21 (jämför 1 Joh 3:5; Joh 8:46). Det betyder, att vi ångrar vår orättfärdighet, erkänner den och vänder oss bort ifrån synden (synd är överträdelse av Guds bud) samt lyder Honom (Ordspråksboken 28:13; 1 Joh 1:6-10; 2:4; 3:3-10; 1 Petrus 2:21; Mat 10:34-39).

Tro och ånger är Guds gåvor till den, som söker dessa av uppriktigt hjärta. Gud skänker oss genom Sin Helige Ande bådadera, närhelst vi ger Honom tillfälle till det. Tro kommer av beaktelse och studium av Guds Ord (Rom 10:17). Jesus sade: „Ni rannsakar skrifterna, därför att ni menar att ni i dem har evigt liv; och det är dessa, som vittnar om mig.” Joh 5:39 (jämför Luk 24:25-27; Joh 2:22; Rom 16:26; Apg 17:11-12).

Studiet av Guds profetier, som exakt uppfyllts (angående den förutsagda världshistorien och Guds Sons framträdande), styrker tron på Guds frälsningsplan genom Jesu Kristus och lägger en säker trons grundval inför framtidens tilldragelser (2 Petrus 1:19-21).

När vi ärligt studerar Guds Ord, har vi utlovats en osynlig gudomlig lärare: „Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er. ... då skall han leda er fram till hela sanningen. ... diitt ord är sanning.” Joh 14:26; 16:13; 17:17. De, som mot bättre vetande förkastar Guds erbjudande om nåd och inte lyssnar till sanningens ord eller läser och prövar ordet, kommer ej att motta trons frälsande kraft från Gud. De kommer slutligen att vara ibland dem, som går evigt förlorade (Jer 6:17-19; 9:12-15; Hosea 4:6).

„Men om någon av er brister i vishet, så må han utbedja sig sådan från Gud, som ger åt alla viligt och utan tån hårda ord, och den skall bli honom given.” Jakob 1:5. Jesus försäkrar oss: „Bed, och ni skall få... Om nu ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, huru mycket mer skall icke då er Fader, som är i himmelen, ge vad gott är åt dem som beder honom!” Matt.7:7, 11. Låt oss alltså bedja som David: „Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och giv mig på nytt en frimodig ande.” Ps 51:12 (jämför med Ps 139:23-24).

Alla, som verkligen tror och beder, får uppleva detta: „Allt förmär jag i honom som giver mig kraft, Jesus Kristus.” Fil.4:13

Blott när vi följer Jesus av uppriktigt hjärta, och när vi litar på Honom som vår levande Frälsare, kan vi utveckla en karaktär som Hans och därigenom bli redo för Hans återkomst. „Detta är det förbund, som jag skall sluta med dem i kommande dagar”, säger han: „Jag skall lägga mina lagar i deras hjärtan, och i deras sinnen skall jag skriva dem” Heb 10:16 (jämför Jeremia 31:33).

Minns Du, att människans lydlighet prövades med en frukt i Edens lustgård (kunskapens träd på gott och ont - 1 Moseboken 2:16-17)? I de sista dagarna kommer människans lydlighet åter att bli prövad med ett särskilt bud från Gud (Jakob 2:10). Den förförande ormen frågade: „Skulle då Gud hava sagt...?”

Vilka katastrofala följder fick inte människosläktet inhösta av denna olydlighet?! (1 Moseboken 3). I vår tid har Guds ärkefiende på nytt sätt tvivel i människors hjärtan beträffande ett entydigt bud från Gud genom att framkasta: „Tar Gud det verkligen så allvarligt med sjundedagssabbaten?”

När det uppdragats att söndagens helighållande inte är något annat än ett mänskligt påbud, må vi minnas Jesu ord: „Rätt profeterade Esaias om er, ni skrymtare... fåfängt dyrkar de mig, eftersom de lärar de förkunnar är människobud.” Ni åsido-

sätter Guds bud och håller människors stadgar.” Mark 7:6-9.

Genom Sin profet Hesekiel har Gud förmanat Sitt folk: „Ni skall icke vandra efter era faders stadgar och inte hålla deras rätter [traditioner], ej heller orena er på deras eländiga avgudar. Jag är HERREN, er Gud; vandra efter mina stadgar och håll mina rätter och handla enligt dem. Och helighåll mina sabbater, och må de vara ett tecken mellan mig och er, för att man må veta, att jag är HERREN, er Gud.” Hes 20:18-20; Jer 9:12-13.

Människobud och deras traditioner frigör oss icke från den kristna grundsatsen: „Man måste lyda Gud mer än människor.” Apg 5:29; 4:19. Vilket blir Ditt beslut - Herrens sabbat eller den påvliga söndagen? (Jer 10:2; 1 Konungaboken 18:21; 1 Samueln 15:22-23).

Den Helige Ande förmanar oss: „Idag, om ni får höra hans röst, må ni icke förhärda era hjärtan. ... Ty den som har kommit in i hans vila, han har funnit vila från sina verk, liksom Gud från sina. Så låt oss nu med all flit sträva efter att få komma in i den vilan (sabbaten), för att ingen må, såsom de, falla och bli ett varnande exempel på ohörsamhet.” Heb 4:7.10-11.

Blott de blir befriade och räddade, om vilka Bibeln säger: „Här gäller det för de heliga att ha ståndaktighet, för dem som håller Guds bud och har Jesu tro.” Upp 14:12.

Förfärliga plågor och straffdomar kommer snart att falla över de människor, som har mottagit vilddjurets märke, namnet eller vilddjurets tal, eller som tillbeder vilddjuret och dess bild (som underkastar sig en anti-kristlig religiös-politisk auktoritet), och som genom dessa gärningar har intagit en klar ståndpunkt mot Guds vilja och varning (Upp 13:16-18; 14:9-11; 16:2; 18; 19:19-21). Detta budskap om domens stund får kanske någon att frukta. Men egentligen är det ett budskap om frälsning - ett budskap från en kärlekens Gud, som „icke vill, att någon skall förgås, utan att alla skall vända sig till bättring.” 2 Petrus 3:9.

Varje ärlig människa kommer att erfara att: „HERRENS fruktan är begynnelsen till kunskap” Ordspråksboken 1:7 (jämför Luk 12:4-5; 2 Moseboken 20:20). Fruktan väcks bara på grund av synden (Se 1 Moseboken 3:10-11). Sedan vi mottagit förlåtelse genom Guds kärlek i Jesus Kristus, upplever vi dock, att: „Räddhåga finnes icke i kärleken, utan fullkomlig kärlek driver ut räddhågan... den som rades är icke fullkomnad i kärleken. Vi älskar, därför att han först har älskat oss.” 1 Joh 4:18-19.

Känslan av förtappelse (undergång) ersätts av försäkringen om frälsning, och rädslan för Gud förvandlas till aktning och kärlek. Hopplösheten övergår i målmedvetenhet, och allmän fruktan i lycklig förväntan på Guds löftes uppfyllelse. Guds erbjudande och tiden för ånger och omvändelse kommer endast att vara en kort tid till! Använd denna tid till att allvarligt gå igenom Ditt eget tillstånd och vända om, eftersom nådatiden snart utgår, innan Kristus kommer igen. Tidens tecken säger oss, att vi lever i världshistoriens sista timme!

„Men Herrens dag skall komma såsom en tjuv [övertäckande för de ogudaktiga], och då skall himlarna med dånande hast förgås och himlakropparna upplösas av hetta och jorden och de verk, som är därpå, brännas upp. ... Därför... skall ni med all flit sörja för, att ni må för honom befinnas vara obefläckade och ostraffliga, i frid.” 2 Petrus 3:10,14 (jämför Jes 55:6-9; Malaki 3:18; 4:1-3).

„Änden på talet, om vi vill höra huvudsumman, är detta: Frukta Gud och håll hans bud, ty det hör alla goda människor till. Ty Gud skall dra alla gärningar till doms, när han dömer allt vad förborgat [dolt] är, evad [oavsett om] det är gott eller ont.” Predikaren 12:13-14.